

PROF. WŁODZIMIERZ ALEKSANDROWICZ NIEGOWSKI – PATOFIZJOLOG UMIERANIA I RESUSCYTACJI

Tytuł doktora *honoris causa* Akademii Medycznej w Poznaniu nadany na wniosek Rady Wydziału Lekarskiego w 1973 r.

Urodził się 19 marca 1909 r. w Kozielsku na Ukrainie w rodzinie Aleksandra Niegowskiego, nauczyciela. W latach 1928-1933 r. studiował medycynę na Drugim Instytucie Medycyny w Moskwie. Przez pewien czas praktykował jako lekarz, ale po kilku latach poświęcił się medycynie katastrof. W 1942 r. obronił pracę o wzajemnym wpływie oddychania i krwioobiegu w procesie umierania zwierząt z powodu utraty krwi i w następnym okresie przywracania funkcji życiowych”. W 1943 r. doktoryzował się na podstawie rozprawy o przywracaniu funkcji życiowych w stanie agonii lub w stanie śmierci klinicznej”. W 1936 r. zorganizował laboratorium badań nad stanami zejściowymi, którym kierował do końca swej aktywności zawodowej.

Opublikował około 250 prac. Jego monografia patofizjologii umierania i przywracania funkcji życiowych została przetłumaczona na różne języki i wydana drukiem w Jugosławii, Hiszpanii, Holandii, NRD, Polsce (A. Niegowski, Patofizjologia i terapia agonii i śmierci klinicznej, Warszawa 1956), RFN, Rumunii, USA, Wielkiej Brytanii i Włoszech.

Otrzymał Order Czerwonej Gwiazdy i inne odznaczenia państwowe ZSRR, a także wyróżnienia przyznane przez europejskie uniwersytety i towarzystwa naukowe. Był m.in. wybrany członkiem-korespondentem Akademii Literatury w Tuluzie.

W dniu 12 listopada 1973 r. Senat Akademii Medycznej w Poznaniu uchwalił nadanie mu tytułu doktora *honoris causa*. Uroczystość odbyła się 8 kwietnia 1974 r., a okolicznościowe przemówienie wygłosił prof. Witold Jurczyk.

Zmarł 2 sierpnia 2003 r.

Piśmiennictwo:

1. Archiwum Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu. 15/104, Nadawanie tytułów *honoris causa*, 1974.
2. <<http://www.medvik.cz/bmc/link.do?id=nlk20010095788>>, dostęp 30 maja 2017 r.